

[Alvilda Larsen.]

jeg kiggede lidt i det, faldt jeg over den førnævnte karakteristik; og da titlen på værket pudsigt nok er „En bygning vi rejser“, faldt det mig ind at anvende det i dag.

Ellers behøver man som sagt ikke at ty til historien. Enhver ved, at det, regeringen i dag lægger navn til, er et andet program og en anden politik, end hvad den lovede vælgerne før sidste valg. Den lovede nemlig flere og billigere boliger. Flere og billigere boliger — det er på et år blevet til færre og dyrere boliger, men måske er selv et år for socialdemokratiet så langt et tidsrum, at et forsvar kan stables på benene. Derfor er det måske klogest blot at holde sig til de sidste 14 dage, og det vil jeg da også gøre. Jeg beder om tilladelse til at citere et afsnit af den socialdemokratiske tryksag, der så sent som i søndags er dumpet ind i talrige brevkasser i København. Den hedder: „For arbejde og tryghed“, og på forsiden står der endvidere: „Familien Danmark vil leve godt“. Den fortæller om, hvad man ikke gør i anstændige familier, og så hedder det på næstsidste side under overskriften „Oppositionen nedlagde arbejdet“ bl. a.:

„... Venstre og de konservative, som i skøn samdrægtighed opstillede krav, der hårdt og utilsløret ville ramme de dårligst stillede i vort land.

De forlangte en byggelov, der betød, at mindrebemidlede familier, som rykkede ind i det nye sociale byggeri, skulle betale 3 000—4 000 kr. i indskud.

De forlangte, at hovedparten af byggestøtten skulle gå til det private forretningsmæssige byggeri (spekulationsbyggeriet). Dette ville betyde, at det sociale byggeri blev stillet i skyggen.

De forlangte, at grundejerne skulle begunstiges. Hele huslejestigningen i det ældre byggeri skulle gå til grundejerne. ... De fleste af disse krav blev begrundet med, at også staten skal spare. Herom er der ingen uenighed. Men regeringen afviste den slags sparepolitik, som rammer de dårligst stillede. ... Overfor de partipolitiske manøvrer fra oppositionen — venstre, konservative ... stillede regeringen og folketingsflertallet det positive arbejde“.

Ja, det er, hvad der står i denne tryksag,

uddelt så sent som for to dage siden i København. „Overfor oppositionen stillede regeringen og folketingsflertallet det positive arbejde“. Det er altså bl. a. det, vi behandler nu. Og hvad er det så? Det er forslag om en generel husleje-forhøjelse på indtil 23 pct. og i centralfyrede ejendomme på indtil 24 pct. af 1939-lejen.

Hvor ejeren har vedligeholdelsespligten, afsættes 10 pct. til vedligeholdelseskontoen, og hvor lejeren har vedligeholdelsespligten, er leje-forhøjelsen henholdsvis 13 pct. og 14 pct., og den leje-forhøjelse skal tilfalde grundejerne ubeskåret. Det er det, man raser over i tryksagen, som er uddelt i København for to dage siden; det man rasede over i forgårs, foreslår man at ville gennemføre i dag. „De forlangte en byggelov, der betød, at mindrebemidlede familier, som rykkede ind i det nye sociale byggeri, skulle betale fra 3 000—4 000 kr. i indskud“, siges det i tryksagen meget harmfuldt, og det, socialdemokratiet sammen med andre partier nu foreslår at gennemføre, er netop dette, idet lånegrænsen for socialt byggeri nu nedsættes fra 97 pct. til 94 pct. Det betyder, at det indskud, der skal præsteres for en lejlighed i nybyggeriet, stiger ganske betydeligt og netop kan komme op på de 3 000 kr., der er nævnt. „De forlangte, at hovedparten af byggestøtten skulle gå til det private forretningsmæssige byggeri (spekulationsbyggeriet)“, siger tryksagen, og nu foreslås det netop, at en større procent af rådighedsbeløbet til nyt byggeri overføres til det private byggeri.

Jeg spørger: Er denne tryksag nu ikke kommet for sent eller for tidligt, eller burde den ikke være standset? Eller måske er det en bevidst vildledning af vælgerne; i så fald er det da vist en lidt for usmagelig propaganda. Dog kan man måske af denne tryksag udlede, hvor besværligt det er for socialdemokratiet at skulle forsvare denne nedskæring. Givet er det i hvert fald, at den højtærede minister hr. Kjærboel ikke behøver at anstrenge sig for at tilbagevise min kritik af det, der her foreslås, af det, ministeren vover at komme med her i dag, for min vurdering af disse forslags betydning som alvorlige nedskæringer for lejerne og af den jævne families boligkår har socialdemokratiet selv dokumenteret i sin tryksag, og formentlig har samtlige landets